

omhandles i Straffelovens §§ 159, 175 og 254. Den Undsagte kan paa ethvert Trin standse en Sag om Anvendelse af Straffelovens § 299.

§ 37.

Naar Statsanklageren i Sager, der høre under hans Virkefreds, skjønner, at Undersøgelsen kan ventes at føre til, at en Person findes skyldig, kan han ordentligvis kun ifølge Paalæg af Justitsministeren undlade eller standse Paatale. Dog er Statsanklageren berettiget til at tage saadan Bestemmelse:

1) i de Tilfælde, hvor Lovgivningen indeholder særlig Hjemmel til, at offentlig Paatale under visse Betingelser kan bortfalde, uden at henlægge Afgjørelsen til Justitsministeren;

2) i de Tilfælde, paa hvilke Straffelovens § 7 eller § 64 er anvendelig, naar det skjønnes, at ingen eller kun en ubetydelig Straf vilde blive idømt, og en Domsældelse ikke har den Betydning, at Forbrydelsens senere Gjentagelse derved vil komme ind under et Straffebud, der foreskriver forhøjet Straf;

3) naar den Private, af hvis Begjæring offentlig Paatale er betinget, udenfor de i § 36 i Slutn. nævnte Tilfælde frafalder en fremsat Begjæring, efterat Anklage er reist, og Statsanklageren skjønner, at ingen offentlig Interesse kræver Paatale.

I det i Straffelovens § 70 omhandlede Tilfælde skal Statsanklageren indhente Justitsministerens Afgjørelse, om Paatale bør frafaldes; det Samme gjælder, naar Statsanklageren finder, at der kan være Grund til Anvendelse af Straffelovens § 36 sidste Punktum.

§ 38.

Er en Handling, hvis Paatale i Henhold til § 35 paahviler Politimesteren, Overtrædelse af en Lov, hvis Efterlevelse det paahviler en særlig offentlig Myndighed at vaage over, kan den paatales af den vedkommende særlige Embedsmand, medmindre Forening med en Straffesag, som paatales af Statsanklageren eller Politimesteren, skal finde Sted.

§ 39.

Strafbare Handlinger, der ved Lovgivningen ere henviste til Paatale af Private, forfølges af den til Paatalen Berettigede som Privatanklager.

Naar den samme Handling, der udgjør en Lovovertrædelse af ovennævnte Art, tillige indeholder en Lovovertrædelse, som paatales af Statsanklageren eller Politimesteren, er denne berettiget til, efter Begjæring, af den til Privatanklage Kompetente, at forfølge hin Lovovertrædelse i Forbindelse med den sidstnævnte. Den Private kan med Hensyn hertil opfordres til at erklære, om han ønsker Sagen forfulgt paa denne Maade. Den Private kan paa ethvert Trin standse den efter hans Begjæring begyndte offentlige Forfølgning.

Reglen i Straffelovens § 212 2det Punktum bliver staaende ved Magt.

§ 40.

Har Statsanklageren (§ 34) eller Politimesteren (§ 35) nægtet at paatale i et under deres Virkefreds hørende Tilfælde, uden at dette har Hjemmel i Reglerne i § 37 Nr. 1—3 eller i § 37 sidste Stykke eller i en stedsfunden Benaadning, er den ved den formentlige Forbrydelse forurettede private Person berettiget til som privat Anklager at bringe Sagen for Retten efter de nærmere Regler i syvende Afsnit Kap. I.

De Lovbestemmelser, som særlig hjemle Private Besøielse til at paatale Lovovertrædelser, der ogsaa kunne forfølges af det Offentlige, uden at sætte som Betingelse, at offentlig Paatale er nægtet, blive staaende ved Magt.